

Festes
Processó
de la Sang

La Processó de la Sang (o Processó de la Sanch, com encara s'utilitza actualment a Perpinyà) és una cerimònia que té lloc el Divendres Sant a diverses poblacions nord-catalanes. Entre elles, destaca per les seves dimensions, la de Perpinyà.

La Confraria de la Sang *Preciosa Sang del Senyor* que organitza la processó va ser creada després d'una prèdica del monjo dominicà Sant Vicenç Ferrer a l'església de Sant Jaume de Perpinyà, l'11 d'octubre del 1416. L'objectiu de la Confraria era la commemoració de la Passió a través de les processons i l'assistència als presoners i als condemnats a mort.

Després del Tractat dels Pirineus la Confraria va ser prohibida en considerar-se 'barroca' i 'espanyola', tot i que va prosseguir les seves activitats. Per iniciativa del folklorista Josep Deloncle, el 1950 es va recuperar la processó de la Sang. Actualment se'n fa a diverses poblacions de Catalunya Nord com ara Cotlliure, Arles, Bulatnera i Elna.

Processó de la Sang a Perpinyà

L'entrevista

Joan Gonzàlez Guardiola
Universitat de les Illes Balears

«La nostra vida, globalment, no serà tan còmoda»

Joan Gonzàlez Guardiola és doctor en filosofia i vicedegà de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de les Illes Balears. A Prada imparteix el curs *La 'nova normalitat' i la COVID-19: una anàlisi filosòfica arran de la història de la idea de 'normalitat'*.

Des de quan parlem de 'nova normalitat'?

El concepte s'usa per primera vegada en el context de la crisi econòmica de 2008. La crisi pandèmica és una ocasió per pensar una nova normalitat que faci viable la sostenibilitat climàtica de la nostra acció amb l'entorn.

Comencem per definir què és la normalitat.

Hi ha tres definicions. Una és purament estadística i es tracta de mesurar les vegades que es repeteix un fenomen. És normal allò que estadísticament es dona amb una assiduitat mesurable. És una definició de registre. N'hi ha una altra que intenta explicar per què es donen unes agrupacions de fenòmens determinats en un moment. Aquí s'ha d'explicar quines normes segueixen els fets enregistrats. És una definició més normativista que intenta explicar per què hi ha coses més regulars que altres. Finalment hi ha una definició que té en compte l'experiència. Descriu a què ens referim quan diem que una cosa és normal.

Segons la primera definició no hi pot haver una 'nova normalitat'...

Hi ha debat sobre aquest aspecte. Jo penso que sí, que es pot parlar de 'nova normalitat'

sense voler manipular la societat. La nova normalitat no és un oxímoron, sinó més aviat un pleonasme: la normalitat sempre és nova.

Perquè la normalitat és mutant.

És molt mutant. Si ho mirem des d'un punt de vista històric. El que per nosaltres ara és normal, no ho era fa trenta anys. Fins i tot hi ha coses que són normals per als joves i que no ho són per a altres franges d'edat. És important no confondre normalitat amb naturalitat.

Hi ha altres normalitats en paral·lel, per exemple territorials?

Esclar, totalment. El concepte de normalitat és cultural i estem en una situació en què conviuen diferents cultures.

Per què és important establir una normalitat?

El que designem amb el nom de normalitat és una regularitat en els fenòmens que ens dona *previsibilitat* i ens redueix la incertesa. A més, tendeix a ser optimitzador, és a dir, que la nostra vida sigui més còmoda. El gran problema és que crisis com la climàtica ens fan anar cap a un món en el qual la nostra vida, globalment, no serà tan còmoda. Tenim un benestar que la nova normalitat ens farà retocar.

Prada no s'oblida dels presos polítics. A l'acte d'aquesta tarda s'ha convidat a tots els polítics que han estat indultats per retre'ls un gran homenatge. L'exconseller Joaquim Forn ha acceptat la invitació.

Són una de les sensacions del moment. Les seves principals armes són les melodies enganxoses i un sentit de l'humor que s'endinsa en l'absurd. Aquest 2021, El Pony Pisador ha presentat aquest el segon disc.

«Mori jo, mori infamement, i respiri i visqui l'afligida Catalunya» (Pau Claris)

 DiaridePrada
www.uce.cat #ucestiu21

18
agost
2021

Anem cap a una república virtual?

Homenatge a Prada

La vila de Prada ocupa un lloc preeminent en l'imaginari emocional de molts catalans. Aquí és on es van refugiar molts catalans del sud l'any 39 fugint de la dictadura militar liderada pel general Franco. Entre els refugiats de l'època hi havia artistes i intel·lectuals ben reconeguts: Pau Casals, Pompeu Fabra, Aurora Bertrana, Joan Alavedra... A Prada es van establir i van refer la seva vida. Prada és també la vila que acull la Universitat Catalana

d'Estiu des de fa més de cinquanta anys. Cada agost centenars de persones vingudes del sud i de mar enllà, prenen consciència de la història i la catalanitat d'aquestes terres. Prada és un punt de trobada ineludible per tots aquells als quals els sedueix la idea de fer dels Països Catalans una nació normal.

Situada al peu del Canigó i a pocs quilòmetres de l'abadia benedictina de Sant Miquel de Cuixà, el paisatge natural i el patrimoni arquitectònic

de la capital del Conflent respiren catalanitat. A Cuixà hi reposa l'Abat Oliba i a Rià hi va néixer el pare de Guifré el Pilós.

També Jacint Verdaguer va passar per Prada. El poeta va ser a la vila del Conflent el 1883, des d'on va iniciar el camí cap al cim del Canigó.

Per tots aquests motius, la Universitat Catalana d'Estiu ha volgut retre homenatge a la vila de Prada i als seus ciutadans amb la concessió del Premi Canigó.

En record
Eliana Comelade

El 6 d'abril passat ens va deixar Eliana Thibaut Comelade. Cuinera, historiadora de la gastronomia (amb una atenció especial a la cuina medieval catalana) i autora de llibres de gastronomia catalana, entre els quals hi ha: *La cuina dels Països Catalans*, *Reflex d'una societat*, *La cuina medieval catalana*, *La cuina tradicional de la Catalunya Nord*, *De la Costa Brava al Canigó*, i *La cuina del Pirineu català*.

Habitual de l'UCE i partidària de la catalanitat, defensava l'existència d'una cuina comuna a tots els Països Catalans. Eliana Thibaut era la mare del músic i artista plàstic Pascal Comelade, autor del cartell de la 53 Universitat Catalana d'Estiu.

Activitats programades per avui

DE LES 9 A LES 12 DEL MIGDIA

Àrea de Ciències de la Natura [Alberg Pau Casals Tendal 1]

Estat del Medi Ambient 2021. Economies del sector primari davant la crisi ambiental (de 9 a 2/4 d’11) Les biociutats (de 2/4 d’11 a 12)

Àrea d’Economia [Lido Sala 1]

Pandèmies, canvi climàtic, catàstrofes naturals, crisi, atur, fam, guerres, desigualtats... El món va cada cop pitjor? O no? Creixement econòmic vs. Desenvolupament sostenible (de 9 a 2/4 d’11) Món VICA (volàtil, incert, complex i ambigu), nova revolució industrial, innovació i noves tecnologies (de 2/4 d’11 a 12)

Àrea de Pensament [Alberg Pau Casals Tendal 2]

La ‘nova normalitat’ i la COVID-19: una anàlisi filosòfica arran de la història de la idea de la ‘normalitat’. La ‘nova normalitat’ i la COVID-19: una anàlisi filosòfica arran de la història de la idea de la ‘normalitat’ (1) (de 9 a 12)

Àrea d’Història [Lido Sala 2]

Balanç històric sobre les Germanies. Extensió i radicalització de la Germania al País Valencià (de 9 a 2/4 d’11) El control de l’illa sota la Germania mallorquina (de 2/4 d’11 a 12)

Àrea de Literatura [Lido Planta Baixa]

Vincles literaris entre Itàlia i Catalunya, en el setè centenari de Dante Alighieri (1321-2021). Joan Pasqual i el seu dantesc Tractat de les penes particulars (de 9 a 2/4 d’11) Godoni, Mestastasio, Molière, Beaumarchais... L’empremta europea al teatre català del segle XVIII (de 2/4 d’11 a 12)

Àrea d’Història de l’Art [En línia]

«PAIS_ATGE»: paisatge i identitat a l’art contemporani dels Països Catalans. Cultura contemporània i patrimoni a Alacant (de 9 a 2/4 d’11) Diferents. El Museu d’Art Contemporani Vicente Aguilera Cerni de Vilafamés (de 2/4 d’11 a 12)

Àrea de Ciència Política [Alberg Sala 2]

Les nacions i l’Estat. Catalunya en perspectiva comparada. El catalanisme polític majoritari en els darrers quaranta anys (de 9 a 12)

Cursos de Formació cultural [Casal del Conflent]

Iniciació a la llengua. Llengua catalana. Nivell mitjà (de 9 a 2/4 d’11) Llengua catalana. Nivell superior (de 2/4 d’11 a 12)

Jornades [En línia i Alberg Pau Casals Sala 1]

Projecte Realitat Museística i Diàleg Euregional: «Els museus d’història i de la memòria històrica» (de 9 a 12)

A LES 12 DEL MIGDIA

Actes i commemoracions [Lido Sala 2]

Premi Canigó a la Vila de Prada i a la seva gent

DE LES 3 A LES 5 DEL CAPVESPRE

Cursos de Formació Cultural [Alberg Pau Casals]

Coneixença Catalunya Nord «Catalunya Nord: any 2 de la COVID» (de 3 a 5 **Aula 2**) — Introducció a la llengua occitana. Pèire Bec i la literatura Gascona (de 3 a 4 **Aula 1**) Introducció a l’occità: sociolingüística, dialectologia i aprenentatge pràctic (de 4 a 5 **Aula 1**) — Introducció als Països Catalans. «Els atacs contra la unitat de la llengua» Catalunya Nord (de 3 a 4 **Tendal 2**)

Tallers

Taller d’interpretació (de 3 a 5 **Sala Pessebre**) — Escriure teatre (de 3 a 5 **Alberg Tendal 1**) — Muntanyisme (de 2/4 de 3 a 5 **Alberg Menjador**) — Cançons populars (de 3 a 5 **Alberg Tendal 3**) — Fotografia digital (de 3 a 5 **Lido Sala 1**)

Jornades [Lido Sala 2]

XII Jornades de la Fundació Josep Irla (a les 4)

A LES 5 DEL CAPVESPRE

Actes i commemoracions [Lido Sala 2]

Fora de la presó

A DOS QUARTS DE 6 DEL CAPVESPRE

Actes i commemoracions [Cementiri de Prada]

Ofrena floral a la tomba de Pompeu Fabra

A LES 6 DEL CAPVESPRE

Fòrum Obert [Alberg Tendal 1]

Gimcana musical

A LES 9 DEL VESPRE

Espectacles – Música [Plaça de la vila]

El Pony Pisador

A DOS QUARTS D’11 DEL VESPRE

Espectacles – Cinema [Alberg Menjador]

Generació Kibbutz

La primera taula rodona de l’UCE 21 va estar dedicada a la crítica literària

La sala de projeccions del Lido ha acollit els cursos de Literatura

Carles Belda canta i narra les Històries naturals de Joan Perucho

Martí Boada es mira una sessió en línia del seu curs sobre l’estat del Medi Ambient

Reformar la Constitució Francesa per tal que reconegui com a pròpies altres llengües diferents del francès és la proposta que Paul Molac ha efectuat per a poder solventar l’escull que el Consell Constitucional de França ha posat al desenvolupament de la de promoció de les llengües regionals. Molac, diputat ponent de l’esmentada llei, proposa dues vies d’actuació: la reforma de l’article 2 que diu que el francès és la llengua de la República o bé la modificació i ampliació de l’article 75.1, que reconeix les llengües regionals com a patrimoni francès. Per a Molac, prohibir per inconstitucional la immersió lingüística que, en alguns centres fa 40 anys que existeix, va “en contra la realitat” i “demonitza” les llengües regionals.

Molac va fer aquestes propostes ahir en el marc de la taula rodona *La llei Molac de promoció de les llengües regionals i la Constitució francesa* en la que també hi van participar el copresident de la Confederacion de Calandretas Joan Francés Albert, el diputat Cristophe Euzet, la directora de l’Escola Arrels-Vernet de Perpinyà Elena Gual, i Alà Baylac-Ferrer. Francés va acusar el Consell Constitucional de fer una lectura “fonamentalista” de la Constitució i el professor Alà Baylac-Ferrer va afirmar que “La concepció política i ideològica francesa imposa unitat i exclou reconèixer altres llengües i identitats”. Elena Gual, directora de l’escola Arrels Vernet de Perpinyà, va explicar com ha funcionat el seu model immersiu al llarg de 40 anys.